

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Преподобний Онуфрій Великий

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

**«Я переважно кормлюся і заспокоюю
спрагу солодкими Божими словами.» (з
Життя Преподобного Онуфрія)**

Постать Преподобного Онуфрія, високого стрункого чоловіка з довгою білою бородою, що спливає перед ним майже до землі, дає натхнення Східнім Християнам століттями. На 26-го червня 1996 між-церковною Відправою Духовенство Українських Канадських Церков Католицької та Православної посвятили Українську Католицьку Церковцю, як експонат в Музею цивілізації в Оттаві. Її перевезли цілою з місця, де її побудували піонери з Галичини в околиці міста Смоки Лейк в Альберті на честь Св. Онуфрія. Статуя цього Святого міститься у святому місці під сходами до могутнього Собору Св. Юрія у Львові. А десятиліттями православні семінаристи в Польщі розпочинають свій духовний вишкіл у Монастирі Св. Онуфрія в Яблочині. Кажуть, що це сам цей Угодник вибрав місце на Монастир, появившись майже 400 літ тому рибалкам і залишивши їм свою Ікону на березі річки Буг.

Історія про цього видатного Угодника оповита тайною бо ж він був одним з Отців Пустельників, які мали величезний вплив на Східню духовність у 3-му та 4-му

століттях, як раз тоді, коли Християнство утверджувалось, як головна конфесія Римської імперії. У ті часи багато людей вступали в Церкву з

мізерним розумінням – і ще меншим наміром жити за навчанням Господа Ісуса Христа, як подає Євангелія а особливо Заповіді Блаженства. У той час багато Християн відчували покликання віти в пустиню і проживати в Молитві цілковито підкорені тільки Божому Провидінню у суворих умовах екстремальної спеки та холоду, у майже цілковитій відсутності їжі та пиття, оточені небезпечними тваринами та зневіреними людьми.

Ми знаємо про життя Св. Онуфрія з розповіді ченця Пафнутія. Святий Пустельник був прожив у пустині 60 літ, коли його провідав о. Пафнутій. Його волосся й борода досягали майже до землі. Так нормально не буває – борода виростає до певної довжини і далі не росте. А борода Святого, як він оповів, вироста до його ніг в один день, щоб прикрити його наготу, коли одежа, з якою він прибув у пустиню розпалася. Всі волосинки на ньому були білі а вся постать його наче блистіла, наводючи зворушення й благоговіння.

Побачивши Пафнутія Онуфрій назвав його по імені і розповів йому про своє життя в пустині. Він сказав, що це Його Ангел Хоронитель привів його в це безлюдне місце. Він довго кормився лише овочами, яких важко було знайти в пустині, а потім, коли він терпеливістю та вірою переміг насильні спокуси бісів, і коли його серце утвердилось і зосередилось на Божій любові, Ангел Божий приносив йому хліб для поживи. Крім того добрим Провидінням Божим біля його келії вироста пальма, яка давала йому достаток фінік та ще й знайшлась нора.

Та, сказав Онуфрій із сяючим обличчям: «Я переважно кормлюся і заспокоюю спрагу солодкими Божими словами». На запит Пафнутія: «Як же ж ти отримуєш Причастя?» Пустельник відповів, що Ангел Божий приносить йому Святе Причастя що суботи. На наступний день Старець сказав Пафнутієві, що в цей же день він покине цей світ. Він вклякнув у Молитві і спокійно віддав свій дух Богові. У той же момент Пафнутій побачив небесне сьайво, яке осінило тіло спочилого Святця і почув співи Ангельських чинів.

Похоронивши тіло Онуфрія Пафнутій повернувся до свого Монастиря і розповів іншим про надзвичайне життя цього чоловіка і про славу Божого Провидіння, яке завжди кормить і охороняє тих, які цілковито посвятили себе на служіння Богові. Онуфрій упокоївся в р. Б. 400.

Можливо це згадка про Бога, Який може тримати при житті так багато років в обставинах, де більшість не могли б вижити більше чим декілька днів, що давала таке натхнення Східнім Християнам і наклонила їх так поважати Св. Онуфрія. Та хоч це не видно зразу, ми також живемо в пустинях, бо ж не зважаючи на те, що ми втішаємось великою кількістю вигод, їжі, одежі та кривлі, самий же цей достаток часто приводить до страшного голоду того, що найважливіше в людському житті: душі та духа. Без корму Молитви і солодких слів Божих вони виснажуються і люди стають переповнені занепокоєнням та розпачем. Даремно намагаємось ми розганяти ці справи що раз численнішими забавками та втіхами. І так життя наше відпливає на річці Часу. Погляньмо на сильну постать Св. Онуфрія і пригадаймо собі де можна знайти справжній корм та здоров'я.

